

Sygn. akt I C 2085/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy inspektor Kinga Marczak

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2016 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa U. J.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda U. J. kwotę 3.456,74 zł (trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt sześć złotych i 74/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12.08.2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.350,76 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych i 76/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 0,62 zł (sześćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 4,69 zł (cztery złote i 69/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

sygn. akt I C 2085/14

UZASADNIENIE

Powód U. J., reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 3.917,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26.12.2011 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 24.11.2011 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku, której uszkodzony został pojazd marki V. nr rej. (...) będący własnością powoda. Sprawca kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady. Powód wskazał, że pozwany jest następcą prawnym (...) Towarzystwa (...). Pozwany w oparciu o oględziny pojazdu sporządził kalkulację naprawy

i ustalił koszt naprawy na kwotę 3.129,24 zł i odszkodowanie w tej wysokości wypłacił powodowi. W ocenie powoda należne mu odszkodowanie wynosi kwotę 7.574,97 zł, którego różnicę powód dochodzi w procesie.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zarzucił, że postępowanie o odszkodowanie za skutki zdarzenia z dnia 24.11.2011 r. pomiędzy tymi samymi stronami toczyło się przed tutejszym sądem pod sygn. akt IC 932/12 i zostało zakończone zawarciem ugody sądowej i umorzeniem postępowania. Pozwany wypłacił powodowi wskazane w treści ugody świadczenie.

Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował roszczenie zarówno co do zasady jak i co do wysokości. W jego ocenie wypłacone odszkodowanie w pełni pokrywa poniesioną przez poszkodowanego szkodę, zaś poszkodowany nie udowodnił wysokości rzeczywiście poniesionej szkody.

W piśmie procesowym z dnia 26.02.2015 r. pełnomocnik powoda, wskazał, że ugoda zawarta pomiędzy stronami niniejszego postępowania, dotyczyła wyłącznie sprawy o utracone dochody. Powód z ostrożności procesowej, gdyby Sąd podzielił stanowisko strony pozwanej w zakresie interpretacji zawartej w postępowaniu o utracone dochody ugody, powołał się na błąd i wniósł o uchylenie się do skutków prawnych oświadczenia woli, złożonego pod wpływem błędu. Jednocześnie wskazał, że o błędzie dowiedział się w toku niniejszego postępowania (k. 59 – 61).

W piśmie procesowym z dnia 7.12.2015 r. pełnomocnik powoda wskazał, że powód nadal posiada uszkodzony pojazd, który z uwagi na ograniczone środki finansowe został naprawiony jedynie w sposób prowizoryczny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24.11.2011 roku doszło do uszkodzenia pojazdu będącego własnością U. J. marki V., nr rej. (...).

Sprawca szkody był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., który zmienił nazwę na G. Towarzystwo (...).

(bezsporne)

U. J. zgłosił szkodę u pozwanego w dniu 25.11.2011 roku.

(dowód: zgłoszenie szkody k. 22 – 23)

Pozwany przyznał powodowi odszkodowanie za pojazd w kwocie 3.129,24 zł.

(dowód: pismo z dnia 25.11.2011 r. k. 16, kalkulacja k. 9 – 15, pismo z dnia 13.03.2013 r. k. 49)

Koszt przywrócenia pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) do stanu sprzed kolizji z dnia 24.11.2011 r. wynosi 7.236,03 zł brutto.

Gdyby były dostępne części sygnowane znakiem Q, koszt naprawy - uwzględniający te części - wynosiłby **6.585,98 zł brutto**.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu wypadków komunikacyjnych k. 102-116)

W dniu 26.04.2012 r. U. J., reprezentowany przez radcę prawnego, złożył w Sądzie Rejonowy w Słupsku pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 4.019,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27.12.2011 r. do dnia zapłaty w związku z kolizją drogową z dnia 24.11.2015 r. z tytułu odszkodowania za utracony dochód. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt I C 932/12.

(dowód: pozew wraz z załącznikami k. 2 – 14 akt I C 932/12)

W odpowiedzi na pozew złożonej w sprawie I C 932/12 pełnomocnik pozwanego wskazał, że powód domaga się zasądzenia kwoty 4.019,36 zł jako odszkodowania z tytułu przestoju pojazdu, który służy mu do prowadzenia działalności gospodarczej – TAXI.

(dowód: odpowiedź na pozew k. 19 – 22 akt I C 932/12)

W piśmie z dnia 14.09.2012 r. pełnomocnik powoda przedstawił propozycję ugody, w której odnosił się do czasu naprawy pojazdu.

(dowód: pismo powoda z dnia 14.09.2012 roku k. 51 akt I C 932/12)

Na rozprawie w dniu 7.03.2013 r., sygn. akt sprawy I C 932/12, pełnomocnik powoda oświadczył, że na mocy ugody pozwany zobowiązałby się do zapłaty na rzecz powoda kwoty, zgodnie z którą należność za jeden dzień to kwota 122,76 zł zgodnie z tym co wskazane jest w pozwie, a należność za 30 dni jak ustalił biegły, pomniejszoną kwota 400,00 zł, która została już wypłacona oraz kwotę 300,00 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego oraz 1/4 opłaty sądowej, jedną w wysokości 50,00 zł.

Pełnomocnik pozwanego oświadczył, iż wyraża zgodę na powyższe i wskazał, iż obecna nazwa pozwanego to (...) Spółka Akcyjna w W..

(dowód: protokół rozprawy z dnia 7.03.2013 r. k. 114 akt I C 932/12)

W dniu 7.03.2013 r. (...) Spółka Akcyjna w W. zawarło ugodę sądową w sprawie sygn. akt I C 932/12.

W pkt. 1 ugody pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda U. J. kwoty 3.282,80 zł (trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt dwa – w terminie do dnia 21.03.2013 r. wraz z odsetkami ustawowymi w stosunku rocznym liczonymi od tej daty w przypadku opóźnienia w zapłacie tej kwoty we wskazanym terminie.

W pkt. 2 pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda kwoty 350 zł – w terminie do dnia 21.03.2013 r. – tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W pkt. 3 strony zgodnie oświadczyły, iż niniejsza uгода wyczerpuje między nimi roszczenie związane z **tytułu niniejszej sprawy** tj. zdarzenia z dnia 24.11.2011 r. i szkód powstałych w wyniku tego zdarzenia.

(dowód: uгода sądowa z dnia 7.03.2013 r. k. 115 akt I C 932/12)

Postanowieniem z dnia 7.03.2013 r. Sąd Rejonowy w Słupsku umorzył postępowanie w sprawie. Postanowienie jest prawomocne od dnia 15.03.2013 r.

(bezsporne)

W dniu 13.03.2013 r. (...) Spółka Akcyjna w przyznało i wypłaciło U. J. w związku ze szkodą z dnia 24.11.2011 r. kwotę 3.282,80 zł wskazując jako tytuł wypłaty: utracone korzyści – pojazd.

(dowód: pismo z dnia 13.03.2013 r. k. 48)

Powód nadal jest właścicielem uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 24.11.2011 roku pojazdu.

(bezsporne)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w części zasługuje na uwzględnienie.

Sporne w sprawie było to czy zaszła powaga rzeczy ugodzonej. Stanowisko obu stron było odmienne. Rolą sądu było zbadanie czy doszło do powagi rzeczy ugodzonej, albowiem w tym przypadku powództwo złożone w sprawie IC 2085/14 podlegałoby oddaleniu.

Analiza dokumentów znajdujących się w aktach sprawy sygn. I C 932/12 doprowadziła do ustalenia, że ugodą sądową zawartą w sprawie objęte zostało wyłącznie roszczenie zgłoszone w pozwie, tj. odszkodowanie za utracone dochody z tytułu przestoju w prowadzonej działalności.

Pisemna propozycja ugody jak i wnioski pełnomocników stron przed spisaniem treści ugody dotyczyły wyłącznie żądania pozwu. Żadna ze stron nie podnosiła, aby treścią ugody obejmować również inne roszczenia. Również wypłata kwoty uregulowanej ugodą sądową odnosi się wprost poprzez podanie tytułu jako utraconych korzyści.

Stanowisko strony pozwanej oparte było na sformułowaniu zawartym w punkcie trzecim ugody sądowej, tj. poprzez odniesienie do „szkód powstałych w wyniku tego zdarzenia”.

Słusznie twierdził pełnomocnik powoda, który reprezentował powoda również w sprawie prowadzonej pod sygnaturą IC I C 932/12, że postanowienie umowne należy czytać jako całość, tj. łącznie z poprzedzającym je zwrotem „niniejsza ugoda wyczerpuje między nimi roszczenia związane z niniejszą sprawą”. Postępowaniem prowadzonym pod sygnaturą I C 932/12 było objęte żądanie wyłącznie z tytułu utraconych dochodów. Ugoda sądowa zawierana w sprawie powinna dotyczyć wyłącznie żądania pozwu. Jeśli zaś dotyczy innych roszczeń, które nie były objęte żądaniem pozwu, zachodzi podstawa do naliczenia uzupełniającej opłaty od pozwu.

Uzupełniająca opłata od pozwu nie została w sprawie naliczona. Zaś propozycja ugody zgłoszona na piśmie i ustnie na rozprawie (na co wskazuje treść protokołu) dotyczyła wyłącznie żądania pozwu. Sformułowanie zawarte w punkcie trzecim ugody sądowej, której strony odwołały się do uregulowania roszczeń związanych z niniejszą sprawą, również wskazuje na to, że intencją stron nie było uregulowanie innych roszczeń poza objętych pozwem.

Ponieważ pełnomocnik reprezentujący w sprawie IC 932/12 nie reprezentuje już pozwanego, sąd nie przeprowadził z urzędu dowodu z zeznań świadków – pełnomocników stron.

Jednocześnie nie było celowe przeprowadzenie na te okoliczności dowodu z przesłuchania stron albowiem strony nie były obecne na rozprawie, w trakcie której została zawarta ugoda sądowa.

Wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka K. B. został oddalony, albowiem nie jest istotne przekonanie tej osoby czego dotyczyła sprawa I C 932/12, skoro osoba ta nie brała udziału w rozprawie, ani nie reprezentowała pozwanego.

Uznać zatem należy, że sprawa prowadzona pod sygnaturą I C 932/12 nie dotyczyła odszkodowania za uszkodzenie pojazdu, a w związku z tym nie zachodzi powaga rzeczy ugodzonej.

Dodać należy, że powołanie się w toku niniejszej sprawy na błąd przez pełnomocnika powoda nie ma znaczenia, albowiem aby skutecznie powołać się na błąd należy zachować rygory wynikające z przepisów o wadach oświadczeń woli. Natomiast żadna ze stron nie wytoczyła sprawy o uchylenie się od skutków prawnych ugody zawartej przed sądem.

Artykuł 918 k.c. dopuszcza możliwość uchylenia się od skutków prawnych ugody zawartej pod wpływem błędu tylko wtedy, gdy błąd dotyczy stanu faktycznego, który według treści ugody obie strony uważały za niewątpliwy, a spór albo niepewność (dla likwidacji których została zawarta ugoda) nie powstałyby, gdyby strony w chwili zawierania ugody wiedziały o prawdziwym stanie rzeczy. (tak Stanisław Dmowski, komentarz do art. 918 k.c., lex).

Bezsporna w sprawie była odpowiedzialność pozwanego co do zasady za skutki zdarzenia z dnia 24.11.2011 roku.

Sporna w sprawie była kwota dochodzona pozwem. Ciężar wykazania tego, że powodowi przysługuje kwota dochodzona pozwem spoczywał, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., na powodzie. Powód temu obowiązкови sprostał.

Sąd rozważał jakie znaczenie nadać przyjęciu przez powoda w toku postępowania likwidacyjnego tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu kwoty 3.129,24 zł. Żadna ze stron nie podnosiła twierdzeń dotyczących tego, czy przyjęcie świadczenia w tej kwocie spowodowało wygaśnięcie zobowiązania. Pismo o przyznaniu odszkodowania z dnia 25.11.2011 roku (k. 16), wystawiona przez pozwanego, nie jest pokwitowaniem w rozumieniu przepisu art. 466 k.c. Żadna ze stron tych okoliczności nie podnosiła. Uznać zatem należy, że powód przyjął która w części zaspokoila jego roszczenie o zapłatę odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu.

Zgodnie ze słusznym stanowiskiem w przypadku wykonania przez dłużnika świadczenia pieniężnego w drodze bezgotówkowej, będzie on posiadał jedynie dowód, że podjął starania przekazania określonej kwoty pieniędzy na rachunek lub do kasy wierzyciela. Dowodów tych nie można jednak w żadnym razie utożsamiać z dowodem wykonania zobowiązania. W takich okolicznościach należy mu również przyznać prawo domagania się pokwitowania, że świadczenie w sposób prawidłowy zostało spełnione. (tak Zdzisław Gawlik, komentarz do art. 462 k.c.).

Na okoliczność szkody poniesionej przez powoda w związku z uszkodzeniem pojazdu został przeprowadzony dowód z opinii biegłego sądowego, zgłoszony przez powoda.

Opinia sporządzona przez biegłego sądowego nie była przez strony kwestionowana. Pozwany złożył pismo, w którym oświadczył, że nie kwestionuje opinii biegłego dotyczącej kosztów naprawy pojazdu w kwocie 6.585,98 zł (k. 126).

Ponieważ w sprawie nie było ustaleń dotyczących tego, czy przeprowadzona przez powoda naprawa auta przed wytoczeniem sprawy I C 2085/14 przywróciła pojazd do stanu sprzed zdarzenia z dnia 24.11.2011 roku, a z oświadczenia pełnomocnika powoda wynikało, że powód nadal jest właścicielem pojazdu, ustalenie wysokości szkody nastąpiło przez wycenę kosztów naprawy pojazdu do stanu sprzed zdarzenia.

Biegły wskazał w opinii dwie wartości kosztów. Należało przyjąć koszty niższe, z użyciem części sygnowanych znakiem (...), albowiem ich jakość jest porównywalna z częściami ze znakiem O, natomiast są to części tańsze.

Ponieważ należne powodowi odszkodowanie z tytułu kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wynosiło 6.585,98 zł, a pozwany wypłacił już kwotę 3.129,24 zł, do zapłaty na rzecz powoda pozostała kwota 3.456,74 zł.

Odsetki za opóźnienie, z uwagi na spór dotyczący powagi rzeczy ugodzonej, jak również z uwagi na fakt niezgłaszania dalszych roszczeń przez powoda po wypłacie kwoty 3.129,24 zł, należało zasądzić od dnia wydania wyroku.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.456,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12.08.2016 roku (data wydania wyroku) do dnia zapłaty, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo oddalił, o czym orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku.

Powód wygrał sprawę w 88,24%, a pozwany w 11,76%.

Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły łącznie 1.613,00 zł, z czego tytułem opłaty od pozwu 196,00 zł, wynagrodzenia radcy prawnego 600,00 zł (§ 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu), opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17,00 zł, zaliczki na poczet dowodu z opinii biegłego sądowego 800,00 zł (k. 84 i 94). Powodowi należy się zwrot kwoty 1.423,31 zł (1.613,00 zł x 88,24%).

Koszty procesu poniesione przez pozwanego wyniosły łącznie 617,00 zł, z czego tytułem wynagrodzenia należnego radcy prawnemu kwotę 600,00 zł i kwotę 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwanemu należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 72,55 zł (617,00 zł x 11,76%).

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.350,76 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (1.423,31 zł – 72,55 zł), o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Na poczet kosztów sporządzenia przez biegłego sądowego opinii została wydatkowana kwota 805,31 zł, która do wysokości 800,00 zł została pokryta z zaliczki wpłaconej przez powoda.

Do rozliczenia pozostała kwota 5,31 zł wydatkowana tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

Na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. sąd nakazał ścignąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 0,62 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym orzekł w punkcie czwartym sentencji wyroku.

Na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. sąd nakazał ścignąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4,69 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym orzekł w punkcie piątym sentencji wyroku.